

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Ursache Petru,

judcători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpatul Topală Gheorghe, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Topală Gheorghe XXXXXX, născut la XXXXXXXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.09.2016 – 22.10.2016;

Instanța de apel: 14.11.2016 – 09.02.2017;

Instanța de recurs: 03.05.2017 – 21.06.2017;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Leova din 22 octombrie 2016, Topală Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d) și art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) și k) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală la 9 ani închisoare în penitenciar de tip închis pentru minori.

A fost încasat de la reprezentantul legal al inculpatului minor, Topală Galina în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 1187 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Topală Gheorghe, la data de 25 iulie 2016, aproximativ la ora 01.00, împreună cu Novacov Nicolae, în privința căruia cauza a fost disjungată, aflându-se în s. XXXX, r-ul XXXX, prin înțelegere prealabilă, având scopul de a sustrage bunurile altei persoane, au pătruns în casa lui Ciobanu Gheorghii, unde aplicând violența periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, aplicându-i multiple lovituri cu mâinile și picioarele, i-au sustras din buzunarul pantalonilor 15 lei.

Tot el, la 25 iulie 2016, aproximativ la ora 01.25, aflându-se în s. XXXX, r-ul XXXXX, după ce împreună cu Novacov Nicolae, în privința căreia cauza a fost disjungată, au săvârșit un atac tâlhăresc asupra lui Ciobanu Gheorghii, cu

scopul de a nu fi denunțați la poliție, având intenția de a-l omorî pe Ciobanu Gheorghe cu deosebită cruzime, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, acționând coordonat cu Novacov Nicolae, în privința căruia cauza a fost disjungată, l-au sugrumat cu ambele mâini pe Ciobanu Gheorghe. Ulterior, Topală Gheorghe i-a aplicat multiple lovituri cu două șurubelnițe în regiunea capului lui Ciobanu Gheorghe, apoi cu un cuțit i-a aplicat multiple lovituri în regiunea gâtului, cauzându-i astfel, vătămări corporale grave, care au dus la deces.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror și avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Topală Gheorghe.

3.1. Prin apelul depus, procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabili pentru prima instanță, conform căreia Topală Gheorghe să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal și art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) și k) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă după cum urmează: pe art. 188 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 3 ani 4 luni; pe art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) și k) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3) Cod penal art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 6 ani 8 luni.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor de stabilit pedeapsa definitivă 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori.

3.2. În motivarea apelului procurorul a invocat următoarele argumente:

- instanța a aplicat în privința inculpatului Topală Gheorghe o pedeapsă prea blândă în raport cu fapta comisă, fiind greșit individualizată;

- reieșind din prevederile art. 395 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată declarându-l vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute art. 188 alin. (2) lit. b) și d) și art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) și k) Cod penal, urma să pronunțe și pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte. Totodată, fiind constatat concurs de infracțiuni nu a fost indicat prin cumul parțial sau prin cumul total al pedepselor a fost stabilită pedeapsa definitivă.

3.3. Prin apelul depus, Șcheau Igor în numele inculpatului Topală Gheorghe, a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

3.4. În motivarea apelului avocatul a invocat următoarele argumente:

- instanța de judecată a ignorat rigorile individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului. Astfel, în sentința atacată instanța de judecată a reținut ca circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal: săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație, săvârșirea infracțiunii cu bună știință profitând de starea de neputință evidentă a victimei care se datorează vârstei înaintate, săvârșirea infracțiunii prin acte de o deosebită cruzime, în contradicție cu art. 77 alin. (2) Cod penal;

- inculpatului Topală Gheorghe i se incriminează: omorul săvârșit: e) cu bună știință asupra unui minor sau a unei femei gravide ori profitând de starea

de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, bolii, dezabilității ori altui factor; i) de două sau mai multe persoane; j) cu deosebită cruzime, precum și din motive sadice; k) cu scopul de a ascunde o altă infracțiune sau de a înlesni săvârșirea ei, similar, tâlhăria săvârșită; b) de două sau mai multe persoane; d) prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, or, componentele de infracțiune menționate supra conțin deja circumstanțele agravante, iar reținute acestora de către instanța de judecată - ar face ca unei situații instanța de judecată să-i dea o dublă valență juridică, prin aceasta se încalcă grav prevederile art. 77 alin. (2) Cod penal, ceea ce denotă și faptul că pedeapsa aplicată inculpatului Topală Gheorghe a fost individualizată contrar prevederilor legii penale;

- instanța de judecată putea reține în sarcina inculpatului alte circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei penale, cum ar fi retardarea mintală a inculpatului, confirmată prin raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie;

- instanța de judecată a ignorat prevederile art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, și în dispozitivul sentinței a menționat doar pedeapsa definitivă pentru infracțiunile aflate în concurs, dar nu a precizat pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte. La fel, instanța de judecată a menționat că pedeapsa urmează a fi executată de inculpat în penitenciarul de tip închis, pentru minori, deși nici art. 72 Cod penal și nici art. 197 Cod de executare - nu reglementează categoria de penitenciare de tip închis, pentru minori;

- la aplicarea pedepsei penale instanța de judecată nu a ținut în totalitate cont de rigorile privind individualizarea pedepsei penale în privința minorilor și a aplicat inculpatului o pedeapsă disproporționat de mare;

- instanța de judecată a încercat să motiveze asprimea pedepsei penale aplicate din perspectiva șanselor minime ale inculpatului de a se reintegra în societate prin prisma gravității faptelor imputate, reținând că unul dintre motivele principale care a dus la astfel de concluzii este faptul că inculpatul minor a comis o infracțiune excepțional de gravă pentru a ascunde o altă infracțiune gravă. Or, numai gravitatea infracțiunilor incriminate nu justifică în sine așa-zisele șanse minime pe care instanța de judecată le-a reținut în motivarea soluției din sentința atacată;

- din conținutul sentinței instanța de judecată rezultă că aceasta nu a ținut cont de următoarele acte internaționale relevante în materia individualizării pedepsei penale în privința minorilor: Declarația Universală a Drepturilor Omului (1948); Convenției cu privire la apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (1950); Convenției cu privire la drepturile copilului (1989); Ansamblul regulilor minime ale Națiunilor Unite cu privire la administrarea justiției pentru minori (Regulile de la Beijing), adoptate de Organizația Națiunilor Unite prin Rezoluția 40/33 din 29 noiembrie 1985. De asemenea, instanța de judecată trebuia să țină cont, în scopul examinării complexe și multiaspectuale ale cauzei penale și de recomandările Consiliului Europei în materia detenției minorilor, despre care fapt menționează în pct. 2) al hotărârii Plenului CSJ pentru modificarea și completarea Hotărârii Plenului

Curții Supreme de Justiție nr. 39 din 22 noiembrie 2004 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale privind minorii”;

- chestiunea privind pedeapsa penală aplicată în privința minorilor urmează a fi examinată, în mod relevant și prin prisma reglementărilor internaționale în materie, fapt ignorat în mare măsură de instanța de judecată la soluționarea cauzei penale vizate;

- instanța de judecată nu a acordat suficientă relevanță nici conduitei inculpatului în cadrul urmăririi penale. Astfel, în cadrul audierii, atât în calitatea de bănuț cât și în calitatea de învinuit - inculpatul a recunoscut vina pentru infracțiunile care-i sunt imputate și a depus depoziții referitor la infracțiunile pentru care este urmărit penal, descriind cu lux de amănunte circumstanțele faptice ale cauzei penale. De asemenea, aceeași poziție a fost menținută de inculpat și în cadrul confruntărilor efectuate cu Novacov Nicolae, celălalt inculpat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2017, a fost respins apelul avocatului Șcheau Igor în numele inculpatului Topală Gheorghe.

A fost admis apelul procurorului în Procuratura Leova Buzilă V., casată parțial sentința Judecătorei Leova din 22 octombrie 2016, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

Topală Gheorghe a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 3 ani 04 luni închisoare, în baza art. 145 alin. 2 lit. e), i), j), k) Cod penal la 6 ani 08 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Topală Gheorghe i-a fost stabilită definitiv pedeapsa de 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru minori.

În rest sentința Judecătorei Leova din 22 octombrie 2017 a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că prima instanță a cercetat cauza penală sub toate aspectele, a apreciat complet și obiectiv probele administrate, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, și întemeiat a concluzionat că este pe deplin dovedită vinovăția inculpatului Topală Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, conform indicilor și în baza art. 145 alin. 2) lit. e), i), j) și k) Cod penal.

Aceste circumstanțe au fost stabilite prin totalitatea de probe administrate la materialele cauzei penale și care au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

A menționat instanța de apel că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei în privința inculpatului Topală Gheorghe, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța de apel a reținut că inculpatul Topală Gheorghe, a săvârșit infracțiuni, care conform prevederilor art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria celor deosebit de grave și excepțional de grave; anterior nu au fost judecate; la locul de trai se caracterizează negativ, ca fiind o persoană ce frecvent încalcă ordinea publică, deseori sunt depuse plângeri în privința lui, se află la evidența organelor de drept, este un minor problematic, locuiește cu părinții care fac abuz de băuturi alcoolice (f. d. 49); se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza: retardare mentală moderată, cu sindrom psihopatic (f. d. 51).

Din referatul prezentențial de evaluare psihologică a minorului Topală Gheorghe rezultă că, este un minor cu probleme și neadecvat, admite deseori încălcări ale ordinii publice, parvin plângeri din partea cetățenilor pe comportamentul acestuia. Minorul s-a dezvoltat într-o familie social vulnerabilă cu situația financiară grea și este în grupa II de invaliditate (retard mental), însă a fost recunoscut responsabil de fapta imputată de către comisia de experți care a întocmit raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie, nu necesită aplicarea măsurilor cu caracter medical și nici internare în spitalul de psihiatrie. Deseori absentează nemotivat de la orele de studiu, pentru a presta munca ocazional, iar mijloacele financiare câștigate le folosește pentru procurarea țigărilor și băuturilor alcoolice. Activitatea infracțională a minorului a început de la vârsta de 10-11 ani, fiind bănuit de comiterea mai multor furturi, procesele penale au fost încetate din motiv că inculpatul nu avea atinsă vârsta de atragere la răspundere penală. Părinții acestuia au fost sancționați de mai multe ori pentru neîndeplinirea obligațiilor părintești. Minorul se află la evidența organelor de drept ca fiind predispus la comiterea infracțiunilor (f. d. 181-186, vol. 1).

Circumstanțe care atenuază răspunderea inculpatului, conform art. 76 Cod penal, au fost reținute căința sinceră, săvârșirea infracțiunii de către un minor.

Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Topală Gheorghe, conform art. 77 Cod penal, nu au fost reținute.

La acest segment instanța de apel a notat, că prima instanță a reținut ca circumstanțe ce agravează răspunderea inculpatului, potrivit art. 77 Cod penal, săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participare, săvârșirea infracțiunii cu bună știință profitând de starea de neputință evidentă a victimei care se datorează vârstei înaintate, săvârșită prin acte de o deosebită cruzime.

Însă, la art. 77 alin. (2) Cod penal, se reglementează că, dacă circumstanțele menționate la alin. (1) sunt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiune, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.

Astfel, instanța de apel reținut că instanța de fond, greșit a reținut ca circumstanțe ce agravează răspunderea inculpatului, circumstanțele enunțate mai sus. Ba chiar nici procurorul în rechizitoriu nu a incriminat inculpatului circumstanțe care ar agrava răspunderea acestuia, iar instanța nu le poate

invoca din oficiu, or, sarcina prezentării probelor în confirmarea circumstanțelor agravante îi aparține acuzatorului de stat.

A mai constatat instanța de apel, că la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a reținut incorect în sensul agravării răspunderii acestuia, circumstanța agravantă prevăzută de art. 77 Cod penal, săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație, or, această circumstanță agravantă nu i-a fost incriminată inculpatului, și nici în dezbateri judiciare procurorul nu a susținut-o, din care considerente urmează să fi exclusă din răspunderea acestuia circumstanța agravantă enunțată, cât și celelalte descrise mai sus.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a stabili față de inculpatul Topală Gheorghe pedeapsa sub formă de închisoare, or, pedeapsa penală are ca scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane.

Cu toate acestea, instanța de apel a constatat că prima instanță a admis derogări de la prevederile normelor de drept procedural și de drept penal la stabilirea pedepsei inculpatului Topală Gheorghe, în acest sens a menționat următoarele.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani - pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să se arate: categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute, categoria penitenciarului în care trebuie să execute pedeapsa cel condamnat la închisoare.

Astfel, instanța de apel a notat că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, nu a determinat pedeapsa pentru fiecare infracțiune constatată ca fiind dovedită, iar ulterior, să stabilească pedeapsa definitivă care urmează să fie executată, ci deodată a stabilit pedeapsa definitivă inculpatului, astfel, încălcând dispozițiile normelor enunțate mai sus.

Art. 70 alin. (3), (4) Cod penal, prevede că, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

La stabilirea pedepsei definitive în caz de concurs de infracțiuni, pedeapsa închisorii nu poate depăși 25 de ani pentru adulți și 12 ani și 6 luni pentru

minori, iar în caz de cumul de sentințe - de 30 ani pentru adulți și 15 ani pentru minori.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, prin certificatul de naștere a inculpatului Topală Gheorghe, anexat la materialele dosarului se constată că este născut la 02 mai 1999 (f. d. 47, vol. 1), respectiv rezultă că, la data comiterii infracțiunilor inculpatul era minor, având 17 ani.

Drept urmare, potrivit art. 70 alin. (3) Cod penal, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) și k) Cod penal, maximul pedepsei prevăzut în sancțiune, se reduce la jumătate, ceea ce constituie 10 ani închisoare, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, sancțiunea pedepsei redusă la jumătate, constituie 5 ani.

Conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Reieșind din prevederile art. 70 alin.(3) Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel prin reducerea limitelor maxime a pedepsei cu închisoare stabilită în norma de incriminare, și luând în considerație rolul inculpatului și acțiunile întreprinse la săvârșirea faptelor prejudiciabile, i-a stabilit lui Topală Gheorghe pedeapsa în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d) Cod penal de 03 ani 04 luni închisoare; în baza art. 145 alin. (2) lit. e), i), j), k) Cod penal de 06 ani 08 luni închisoare, și conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Topală Gheorghe i-a stabilit definitiv pedeapsa de 09 ani închisoare, cu executarea pedepsei, potrivit art. 72 alin. (5) Cod penal, în penitenciar de tip închis pentru minori.

În opinia instanței de apel pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudinea numitului față de infracțiunea săvârșită și de consecințele acesteia, cât și în măsură să asigure corectarea și reeducarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

Astfel, instanța de apel a considerat ca neîntemeiate, argumentele inculpatului și a apărătorului acestuia în sensul că pedeapsa a fost stabilită cu încălcarea principiilor individualizării pedepsei penale, iar ca rezultat este prea severă, din considerentul că, inculpatul recunoscând vinovăția în comiterea infracțiunilor incriminate, contribuind, astfel, la descoperirea faptelor prejudiciale, și solicitând, în baza cererii proprii, examinarea cauzei în procedură simplificată, a beneficiat de reducerea limitelor maxime de pedeapsă stabilite de legiuitor în sancțiunea normei de incriminare, drept urmare, fiindu-i stabilită o pedeapsă penală echitabilă raportată la gravitatea faptelor comise, orientată spre restabilirea echității sociale și corectarea inculpatului, or, din probele anexate la materialele dosarului rezultă cu certitudine, că o altă pedeapsă decât închisoarea, inculpatului nu-i poate fi aplicată, așa cum acesta la locul de trai se caracterizează ca o persoană problematică cu un comportament

neadecvat, încalcă ordinea publică, sunt plângeri de la consăteni la adresa sa, este la evidența organelor de drept ca predispus la comiterea infracțiunilor, iar părinții nu au nici o influență pozitivă asupra comportamentului acestuia.

Argumentul apărătorului invocat în apel că, inculpatului suferă de retard mental, care urma a fi recunoscută ca o circumstanță atenuantă de către instanța de judecată, și pusă la baza micșorării termenului pedepsei, instanța de apel l-a respins ca neîntemeiat, deoarece diagnosticul de retard mental al inculpatului, nu îi afectează capacitate de prevedere și deliberare asupra acțiunilor sale, ceea ce rezultă și din raportul de expertiză psihiatrico-legală, care l-a recunoscut pe inculpat ca fiind responsabil, și capabil să perceapă corect împrejurările săvârșirii faptei.

6. Împotriva deciziei instanței de apel la 21 februarie 2017, declară recurs ordinar inculpatul Topală Gheorghe.

În motivarea recursului, neinvocând nici un temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat că a fost condamnat ilegal.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal îl consideră inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care recursul nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

Potrivit acestor stipulări legale cererea de recurs trebuie să cuprindă: conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârilor atacate și solicitările recurentului, prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care obligatoriu urmează a fi invocate în recurs, cu indicarea faptului în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, așa cum prevede art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Dispoziția art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală cuprinde 16 puncte cu referire la temeiurile de drept care urmează să fie reflectate (unul sau mai multe) în recursul declarat.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurent, deoarece din conținutul recursului, recurentul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel însă nu invocă nici un motiv în acest sens.

Astfel, având în vedere că recurentul n-a invocat nici unul din temeiurile obligatorii recursului ordinar, stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că în situația dată, se impune inadmisibilitatea recursului, pe motiv că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Topală Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 februarie 2017, în cauza penală în privința lui **Topală Gheorghe XXXXXX**, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **20 iulie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir